

nr 2 [19]/2019

Aktyw

KWARTALNIK

ORGANIZACJI POZARZ DOWYCH POWIATU SOCHACZEWSKIEGO

Spis treści

1% = 4351	2
Brawo liderki!	3
Z Alzheimerem da się żyć	4
Hołd bohaterom	6
Wierszotorówka	8
Impuls dla Seniorów	9
Zawisza Czarny nad Bzurą – XI Sochaczewskie Spotkania z Historią	10
Powrót do tradycji	12
Rekordowy spływ	13
Wrota miłości otwarte	14
Mazowieckie MI w Wilanowie	15
W obiektywie Aktywu	16

1% = 4351

Porozumienie Organizacji Pozarządowych Powiatu Sochaczewskiego serdecznie dziękuje wszystkim osobom, które przekazały na rzecz naszej organizacji swój 1% podatku dochodowego za 2018 rok. W trzecim roku zbierania 1% udało nam się pozyskać kwotę 4351,20 zł.

Sochaczewskie POPPS uzyskało status organizacji pożytku publicznego pod koniec 2016 roku. Wiedzieliśmy, że możliwość zbierania 1% podatku dochodowego będzie wielkim wsparciem dla prowadzonego przez nas od czterech lat programu „Działaj Lokalnie”, w którym przekazujemy środki finansowe na ciekawe działania organizacji pozarządowych i aktywnych mieszkańców z terenu powiatu sochaczewskiego.

Przekazane nam środki w całości zostały wydatkowane lokalnie, z pożytkiem dla mieszkańców Sochaczewa i gmin z terenu naszego powiatu. Wsparcie zostały projekty realizowane przez organizacje i grupy w ramach konkursu „Działaj Lokalnie” oraz dodatkowo nasze dwie organizacje członkowskie Stowarzyszenie „Nad Bzurą” i Fundacja Wesoła Chata otrzymały wsparcie na realizację swoich zadań statutowych.

O tegorocznych laureatach programu „Działaj Lokalnie” na stronie internetowej

www.popps.org.pl/dzialaj-lokalnie-uroczyste-podpisanie-umow

Liczymy, że w latach kolejnych zaufa nam jeszcze więcej osób, zainspirowanych pozytywnymi efektami dotowanych przez nas przedsięwzięć lokalnych stowarzyszeń i grup nieformalnych.

Zachęcamy do przekazywania nam swojego 1% podatku. Być może wróci on

do Państwa w postaci ciekawych wydarzeń, szerszej oferty kulturalnej i sportowej, możliwości kreatywnego spędzania wolnego czasu.

POPPS

Porozumienie Organizacji Pozarządowych Powiatu Sochaczewskiego (POPPS) jest związkiem stowarzyszeń. Działa na rzecz organizacji pozarządowych z terenu powiatu sochaczewskiego. POPPS powstało 10 października 2013 r. w Sochaczewie. Porozumienie zostało powołane z potrzeby stworzenia formalnej i silnej reprezentacji organizacji pozarządowych działających w powiecie sochaczewskim. Podstawowym zadaniem Porozumienia jest budowanie płaszczyzny współpracy, wymiana informacji i doświadczeń oraz podejmowanie wspólnych działań.

BRAWO LIDERKI!

Pierwszy rok realizacji pilotażowego programu Sochaczewskiej Szkoły Liderów Społecznych pokazał, że w powiecie sochaczewskim w lokalnych społecznościach „rządzą” kobiety. 10 aktywnych kobiet z gmin Młodzieszyn, Teresin, Brochów, Miasto Sochaczew i Iłów, zakwalifikowanych w drodze rekrutacji, zostało objętych wsparciem merytorycznym, polegającym na szkoleniach oraz indywidualnym wsparciem doradczym i finansowym.

Uczestniczki wzięły udział w trzech stacjonarnych, dwudniowych zjazdach szkoleniowych, które odbyły się 13-14 lipca, 24-25 sierpnia oraz 21-22 września, podczas których zapoznały się z tematyką analizowania potrzeb społeczności, w których działają, możliwościami i zasobami wła-

snych organizacji, a także z trudnym dla wielu tematem fundraisingu i logiki projektowej. Na zajęciach nie zabrakło tematów dotyczących motywacji liderki i osób, z którymi współpracują, wymiany doświadczeń i dyskusji inspirowanych różnorodnością środowisk, w których działają.

Uczestniczki miały również możliwość poznania przedstawicieli POPPS, którzy mają ogromne doświadczenie w sektorze pozarządowym i udzielali im wsparcia doradczego podczas udziału w programie. Każda z liderki otrzymała również wsparcie finansowe na realizację własnego projektu w swoich lokalnych społecznościach. Dzięki temu udało się zrealizować takie pomysły, jak: sąsiedzkie popołudnie w gminie Brochów, święto ziemniaka w gminie Rybno, warsztaty zielarskie i wypieku chleba w Młodzieszynie, warsztaty dla osób tworzących treści na strony internetowe

w Sochaczewie, spotkanie z planszówkami w gminie Teresin.

W opinii uczestniczek pomysł programu SSLS okazał się bardzo trafiony. Podsumowania liderki, wyrażone słowami: „Inspirujące kobiety, ciekawe tematy, świeże spojrzenie, spora dawka wiedzy, znakomita atmosfera”, „Miałam szansę szerzej spojrzeć na to, kim właściwie jest lider społeczny i obalić w sobie kilka mitów na ten temat. Sporo rzeczy było naprawdę odkrywczymi. Mam apetyt na więcej” – uświadamiają, jak bardzo pożyteczny i potrzebny w powiecie sochaczewskim jest to program.

Sochaczewska Szkoła Liderów Społecznych realizowana jest w ramach zadania publicznego dzięki dofinansowaniu ze środków z budżetu Województwa Mazowieckiego.

Tekst i fot. POPPS

Uczestniczki Sochaczewskiej Szkoły Liderów Społecznych.

Z ALZHEIMEREM DA SIĘ ŻYĆ

Fundacja Pomocy Osobom z Chorobą Alzheimera, z siedzibą w Kuznocieniu od lat prowadzi Dzienny Ośrodek Pobytu „Zyzio” dla osób dotkniętych tą nieuleczalną chorobą. W pięknym otoczeniu wspiera i pomaga wszystkim potrzebującym oraz ich rodzinom.

W przyszłym roku Fundacja będzie obchodziła 20-lecie istnienia i pomocy chorym. Przez te wszystkie lata stara się „odczarować” postrzeganie choroby Alzheimera przez społeczeństwo, działa na rzecz chorych i ich rodzin, uczy i edukuje praktycznie.

Cenne 10 godzin

Pacjenci spędzają w Ośrodku 10 godzin dziennie, od 7.00 do 17.00 – takie bowiem istnieje realne zapotrzebowanie na opiekę, wynikające z pracy zawodowej zdrowych członków ich rodzin. W tym czasie zapewnioną mają wykwalifikowaną pełną opiekę, terapię ogólnorozwojową, terapię zajęciową oraz aktywizację społeczną. Dzięki dobrze wyposażonej pracowni fizjoterapeutycznej prowadzona jest rehabilitacja wszystkich pacjentów oraz fizjoterapia, zgodnie z zaleceniami lekarskimi dla poszczególnych osób. Stosowane są wszelkie pozafarmakologiczne metody leczenia, zgodnie z najbardziej aktualną wiedzą medyczno-psychologiczną na temat choroby.

Pomiędzy godziną 7.00 a 17.00 pensjonariusze mają zapewnione cztery pełno-

wartościowe posiłki, zgodnie z zaleceniami dietetyka, bogate w składniki odżywcze i witaminy: o godz. 8 – śniadanie, o 11 – drugie śniadanie, o 14 – dwudaniowy gorący obiad i o godz. 16 – podwieczorek. Codziennie dostępne są owoce, warzywa i soki. Wspólne posiłki, prowadzone podczas nich rozmowy i dyskusje – to także ważny element terapii, pozwalający na otwarcie podopiecznych na innych ludzi.

wymagające wsparcia w codziennych czynnościach higienicznych, ubiorze itp. Ze względu na różne stadia choroby wymagają indywidualnego podejścia, niektórzy są osowiali, inni dla odmiany agresywni. Należy dodać, iż cechą charakterystyczną tego schorzenia jest niestabilność nastrojów, nagłe przechodzenie od agresji do depresji, od apatii do histerycznego śmiechu.

Edukacja

Oprócz czynnej opieki, Fundacja prowadzi działalność edukacyjną dotyczącą samej choroby Alzheimera oraz innych chorób otępiennych, opieki i pielęgnacji chorego na wszystkich etapach choroby.

W naszym społeczeństwie choroba ta, zwana zwykle sklerozą, stanowi niezwykle często temat tabu i pozostaje w rodzinach kwestią wstydlivą. Fundacja stara się otworzyć społeczeństwo na chorych i ich rodziny.

Nasi podopieczni to osoby skierowane do ośrodka przez lekarzy specjalistów neurologów lub psychiatrów, mające zdiagnozowaną chorobę Alzheimera i inne choroby otępienne, osoby niesamodzielne,

Jubileusze

Trzeba zwrócić szczególną uwagę na fakt, ich podopieczni ośrodka przebywają bardzo chętnie wśród swoich rówieśników, znajdują tu wsparcie, uśmiech, nawiązują nowe znajomości i przyjaźnie. Oprócz wielokierunkowych terapii pod okiem odpowiednio przygotowanej kadry, rehabilitacji i fizjoterapii, podopieczni bardzo aktywnie uczestniczą w funkcjonowaniu – jak sami często go nazywają – wspólnego rodzinnego domu.

Razem obchodzone są urodziny i imieniny podopiecznych, a głośne STO LAT! wspólnie odśpiewane i serdeczne życzenia słyhać w całej okolicy. W ostatnim czasie dwukrotnie świętowaliśmy 90 urodziny! Pani Maria razem z koleżankami święto-

wała swoje 90 urodziny! Były wzruszające przemówienia, szczere życzenia, STO LAT! w chóralnym wykonaniu i miłe rozmowy przy kawie i pysznym torcie.

Kilka dni później podobne święto obchodziła Pani Janeczka, swoją radością, uśmiechem i pozytywnym nastawieniem do świata wzruszając wszystkich.

Koncert

17 września obchodziliśmy Światowy Dzień Choroby Alzheimera, które to obchody uświetnił koncert Jacka Wójcickiego, niezwykle lubianego wykonawcy. Sala SCK pękała w szwach, a uzyskany dochód pozwoli na zakup kilku niezbędnych

sprzętów dla podopiecznych. Należy wspomnieć, że uroczystość nie mogłaby się odbyć z takim rozmachem, gdyby nie wsparcie lokalnych władz gminnych i miejskich, za co serdecznie dziękujemy!

Innym, nie sobie

Fundacja wciąż się rozwija. Chcielibyśmy przeprowadzać regularne i cykliczne badania przesiewowe, aby wśród mieszkańców powiatu wychwycić jak najwcześniej pierwsze objawy choroby Alzheimera. Choroba w początkowym stadium może dawać nieswoiste symptomy, a szybkie ich wychwycenie pozwoli rodzinom na niezwłoczną reakcję, leczenie, terapię, a co za tym idzie spowolnienie postępu choroby.

Planujemy w jeszcze szerszym zakresie rozpowszechniać wiedzę o chorobie Alzheimera, aby poprzez to poprawić sytuację osób chorych, zapewnić im lepszą i bardziej profesjonalną opiekę, pozwolić ich bliskim zrozumieć specyfikę tego schorzenia.

Dzięki funduszom, pozyskanym z Mazowieckiego Centrum Polityki Społecznej w Warszawie, organizujemy warsztaty edukacyjne dla rodzin osób chorych, w okresie od września do grudnia prowadzimy cykliczne spotkania i pogadanki z lekarzami specjalistami i terapeutami.

Dziękujemy również darczyńcom prywatnym, wspomagającym nasze działania finansowo i rzeczowo, członkom rodzin podopiecznych zaangażowanym w naszą pracę, zaprzyjaźnionym sądownikom przekazującym nam jabłka, cudownym właści-

cielom Fermy Drobiu Mateusiak, którzy regularnie nam pomagają, lokalnej rodzinnej firmie „Tęczowy Ogród”, dostarczającej soki, firmie „Bakoma”, przekazującej nieodpłatnie jogurty dla podopiecznych, a także firmie Agros Nova z Łowicza, która zaopatruje nasz Ośrodek w dżemy, soki i wiele innych przetworów.

Stanowimy odciążenie i pomoc dla członków rodzin osób chorych, pozwalamy na regenerację i niezbędny odpoczynek, aby czas spędzony z chorym bliskim nie był stresem i pracą ponad siły.

Wszystkich zainteresowanych tematem zapraszamy do ośrodka, a informacje telefoniczne można uzyskać pod numerem telefonu 501 629 983.

Eliza Chrzanowska-Łodzińska
Fot. Eliza Chrzanowska-Łodzińska,
Sylwia Jaworska, Karolina Fijołek

HOŁD BOHATEROM

Gmina Brochów oddała hołd swoim bohaterom. Brochów 1939-2019.

W niedzielę, 15 września 2019 r., na cmentarzu parafialnym w Janowie odbyła się niezwykła i wzruszająca uroczystość. Mieszkańcy Gminy Brochów zebrali się przy Grobie Nieznanych Żołnierzy, aby oddać hołd żołnierzom września 1939 r. oraz założycielom wspomnianej mogiły, czyli śp. Lucjanowi Kacprzakowi i ks. prałatowi Janowi Zielińskiemu. Wartę honorową przy grobie pełnili harcerze z 22. Drużyny Harcerskiej, działającej przy Szkole Podstawowej im. Fryderyka Chopina w Brochowie.

Uroczystości wstępne

Spotkanie rozpoczęło się o godz. 16. połową Mszą świętą odprawioną przez ks. Pawła Olszewskiego – proboszcza brochowskiego. W pierwszych słowach ks. Paweł Olszewski przywitał wszystkich zgromadzonych, a w szczególności obecnego wśród mieszkańców ks. prałata Jana Zielińskiego. Następnie, młodzież ze Szkoły Podstawowej im. F. Chopina w Brochowie zaprezentowała patriotyczny występ słowno-muzyczny.

Po zakończonej Mszy, ks. Paweł Olszewski oddał głos Marcie Przygodzie-Stelmach – prezes Stowarzyszenia „Konfraternia św. Rocha”, która poprowadziła dalszą część spotkania. Na samym początku przedstawiła zarys wydarzeń z września 1939 r. na terenie obecnej Gminy Brochów, a następnie przypomniała historię i przyczynę powstania Grobu Nieznanych Żołnierzy na janowskim cmentarzu parafialnym.

Historia mogiły

Wrzesień 1939 r. zamienił Janów, Brochów i inne okoliczne miejscowości w jeden wielki cmentarz, na którym mieszkańcy chowali poległych żołnierzy. Lucjan Kacprzak zainicjował akcję zorganizowania polowego cmentarza na polu swoim i swojego sąsiada. I tak, w miejscu, które jest niedaleko stąd, powstał cmentarz, na którym złożono żołnierzy z rozproszonych po polach i lasach prowizorycznych grobów. W 1952 r. cmentarz wojenny w Janowie został zlikwidowany. Ciała, które udało się zidentyfikować – m.in. dzięki notatkom Lucjana Kacprzaka – przeniesiono na Cmentarz Powązkowski do Warszawy i pobliski cmentarz w Trojanowie. Teren po

dawnym cmentarzu przeznaczono na zabudowę jednorodzinną. Mieszkańcy w trakcie prac budowlanych odnajdywali ludzkie szczątki – kości dawnych bohaterów września 1939 r. I tutaj znowu, po raz kolejny, musiał się nimi zająć sołtys Janowa Lucjan Kacprzak. W swojej stodole skrupulatnie zbierał wszystkie odnalezione przez mieszkańców szczątki. 15 września 1985 r. na cmentarzu parafialnym w Janowie ks. prob. Jan Zieliński wspólnie z Lucjanem Kacprzakiem uroczyście pochowali 30 worków ze szczątkami oraz dwie trumny z żołnierzami wojska polskiego o nieznanym pochodzeniu. Tak powstał Grób Nieznanych Żołnierzy.

Tablica pamięci

W celu upamiętnienia bohaterskich żołnierzy września 1939 r. oraz tych, którzy niekiedy ryzykując życie lub narażając się na problemy ze strony komunistycznych władz, kultywowali i nie pozwalali zacierać śladów po bohaterach września 1939 r., mieszkańcy Gminy Brochów ufundowali tablicę o następującej treści:

W HOŁDZIE
SOŁTYSOWI JANOWA
LUCJANOWI KACPRZAKOWI
I KS. PROBOSZCZOWI
JANOWI ZIELIŃSKIEMU,
ZAŁOŻYCIELOM TEJŻE MOGIŁY
NIEZNANYCH ŻOŁNIERZY

WOJSKA POLSKIEGO
POLEGŁYCH W OBRONIE OJCZYZNY
WE WRZEŚNIU 1939 R.,
W KTÓREJ 15 WRZEŚNIA 1985 R.
UROCZYŚCIE POCHOWALI
DWIE TRUMNY Z KAPLICY CMENTARNEJ
ORAZ 30 WORKÓW ZE SZCZĄTKAMI ZE
ZLIKWIDOWANEGO
CMENTARZA WOJENNEGO W JANOWIE
W 80. ROCZNICĘ WYBUCHU
II WOJNY ŚWIATOWEJ
I 30. ROCZNICĘ ŚMIERCI
LUCJANA KACPRZAKA
SPOŁECZYSTWO GMINY BROCHÓW
DN. 15 WRZEŚNIA 2019 R.

Autorem inskrypcji jest Marta Przygoda-Stelmach, ale jej redakcji i korekty podjął się Tomasz Karolak – redaktor naczelny portalu bohaterowie1939.pl oraz asystent muzealny Muzeum Kolei Wąskotorowej w Sochaczewie. Wykonawcą tablicy jest Zakład Kamieniarski Dominiki i Marcina Nowakowskich z Malanowa. Warto podkreślić, że środki na tablicę zostały pozyskane w ramach zbiórki publicznej zarejestrowanej przez Stowarzyszenie „Konfraternia św. Rocha” w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych i Administracji. Uroczystego odsłonięcia tablicy dokonali przedstawiciele rodziny Lucjana Kacprzaka – jego wnuk i wnuczka.

Janów 30

Głos w trakcie uroczystości zabrał wójt Gminy Brochów Piotr Andrzej Szymański, wiceprzewodniczący Sejmiku Województwa Mazowieckiego Mirosław Adam Orliński oraz pani Agnieszka Mączak – wnuczka śp. Lucjana Kacprzaka. Na za-

kończenie, poszczególne delegacje złożyły kwiaty na Grobie Nieznanym Żołnierzy. Marta Przygoda-Stelmach, żegnając się ze wszystkimi i dziękując za przybycie, podkreśliła, że inicjatorem uroczystości, która organizowana jest od 2017 r., jest Stowarzyszenie „Konfraternia św. Rocha”, ale tegoroczne spotkanie jest efektem pracy i zaangażowania całej Gminy Brochów. Wyraziła również nadzieję, że śp. Lucjan Kacprzak będzie nadal łączył wszystkich mieszkańców gminy, tak jak zrobił to 80 lat temu i tak, jak zrobił to w niedzielne popołudnie 15 września 2019 r.

Następnie, wszyscy zostali zaproszeni na poczęstunek do dawnej rodzinnej posesji Lucjana Kacprzaka, czyli pod wszystkim dobrze znany adres – Janów 30. Wybór miejsca organizacji poczęstunku nie był

przypadkowy. W sposób symboliczny dawny sołtys Janowa niejako jeszcze raz przyjął u siebie mieszkańców Gminy Brochów.

dr Marta Przygoda-Stelmach, Stowarzyszenie „Konfraternia św. Rocha”
fot. Marta Przygoda-Stelmach, Artur Krawczyk (Urząd Gminy Brochów)

Lucjan Kacprzak (1901-1989) – sołtys Janowa i jeden z najwybitniejszych społeczników z terenu obecnej Gminy Brochów w XX w. Działalność rozpoczął w 20-leciu międzywojennym, kiedy wspólnie z miejscowym proboszczem ks. Stanisławem Kowalewskim i dziedzicem Andrzejem Lasockim 24 września 1922 r. doprowadził do założycielskiego zebrania OSP Brochów oraz założył w Janowie „Centralny Związek Młodzieży Wiejskiej”, który stał się najaktywniejszym kołem na terenie powiatu sochaczewskiego. W okresie okupacji niemieckiej zasłynął jako założyciel cmentarza wojennego w Janowie, na którym złożono żołnierzy września 1939 r. z rozproszonych po polach i lasach prowizorycznych grobów. Wspólnie z Księdzem Janem Zielińskim jest inicjatorem i założycielem Grobu Nieznanym Żołnierzy na cmentarzu parafialnym. Trzeba jednak również dodać, że ten „kustosze pamięci”, „anonimowy bohater Bitwy nad Bzurą”, czy „kronikarz żołnierskiej śmierci”, dla mieszkańców Janowa, jak i całej Gminy Brochów, był po prostu dobrym człowiekiem – sołtysem z małej miejscowości, który w czasach pozbawionych człowieczeństwa, najprostszymi ludzkimi odruchami, był w stanie wzniesić się na wyżyny empatii, nie tylko w stosunku do własnych mieszkańców, ale również w stosunku do osób, których nigdy nie znał, nigdy nie poznał, a potraktował jak własnych członków rodziny.

Dzięki inicjatywie i wnioskowi Stowarzyszenia „Konfraternia św. Rocha”, w trakcie XXXIII Sesji Rady Gminy Brochów 15 września 2017 r. śp. Lucjan Kacprzak został uhonorowany tytułem „Honorowego Obywatela Gminy Brochów”. Uroczystość odbyła się w ramach projektu *Brochów 1939-2019. Obchody 80. rocznicy wybuchu II wojny światowej w Gminie Brochów*, z programu „Działaj Lokalnie” Polsko-Amerykańskiej Fundacji Wolności, realizowanego przez Akademię Rozwoju Filantropii w Polsce oraz Porozumienie Organizacji Pozarządowych Powiatu Sochaczewskiego.

WIERSZOTORÓWKA

W drugiej połowie roku Stowarzyszenie Literackie „Atut” organizowało III Festiwal Noc Poezji i Muzyki „Wierszotorówka”.

Wierszotorówka rozpoczęła się tradycyjnie od gwizdka Radosława Koniecznego. Festiwal prowadzili: Mirona Miklaszewska, Janusz Budnik.

Poeci z pewnym już dorobkiem literackim uświetnili pierwszy dzień swoimi wystąpieniami autorskimi: Monika Kosowiec-Placek, Alina Anna Kuberska, Bartosz Radomski. Stowarzyszenie z dużym uznaniem patrzy na twórczość Moniki Kosowiec-Placek, która wydała w tym roku swój debiutancki tomik pt. *Asymetrie* z własną grafiką – obrazami, które sama namalowała. Monika jest osobą wielu talentów, należy jeszcze do grupy Ikonopisów.

Oprawę poetycką stanowiła muzyka, taniec i śpiew. I tak wystąpili: Zespół Sochaczewska Orkiestra Akordeonowa; Kabaret Warszawski Pół-Serio i solistka Julita Ksit z Żyrardowa.

Komisję w Konkursie poetyckim „Turniej jednego wiersza” stanowili: Bartosz Radomski, Alina Anna Kuberska, Monika Kosowiec-Placek. Komisja przyznała nagrody i wyróżnienia:

- I nagroda: Anna Cywińska (Sochaczew), *Stare Panny z Bronksu Sochaczewskiego*.
- II nagroda: Wojciech Maciej Hübner (Łódź), *Wróblek*.
- III nagroda: Marcin Lewiński (Gdynia), *Nadwidok albo martwy punkt (supozycja)*.

Wyróżnienia otrzymali:

Grażyna Grobelska (Sochaczew), 23 sierpnia.

Artur Chmielewski (Żyrardów), *Warszawskie dzieci*.

Mira Umiastowska (Warszawa), *Psie Pole*.

Magdalena Węgrzynowicz-Plichta (Kraków), *Przebacz (e) nie*.

Anna Baśnik (Sieradz), *Chana do Karola Wojtyły: październik 1940*.

Wanda Rybak (Łódź), *Chora Idea*.

Krystyna Klatt (Sochaczew), *Powrót do przeszłości lata sześćdziesiąte*.

Prezes Stowarzyszenia „Atut” Stanisława Podgórska ufundowała nagrodę Arturowi Chmielewskiemu za treści historyczne *Warszawskie dzieci*. Komisja Konkursowa

wyróżniła również ten wiersz, a tym samym Artur został dwa razy zauważony na Festiwalu.

„Kochamy poezję” – powiedziała 92-letnia pani z Pruszkowa, która przyjechała z dziećmi na wydarzenie i złożyła na ręce organizatorów własnoręcznie wykonane gwiazdki dla każdego członka Stowarzyszenia „Atut”.

Drugi dzień Festiwalu odbył się w Puszczy Kampinoskiej i w Muzeum Kolei Wąskotorowej. To tam miała też miejsca akcja pod nazwą „Narodowe Czytanie”. Podróż kolejką wąskotorową do Puszczy był czasem na planowanie wydarzeń poetyckich oraz na poetyckie i bezcenne pogaduchy.

Drugie ważne wydarzenie poetycko-muzyczne to: *Warszawa 44 i Sochaczew 39*.

Wydarzenie uświetnili goście: uczennice Liceum Ośrodka Opiekuńczo-Wychowawczego w Żaluskowie (Agata Opiłowska, Oliwia Przybylska, Patrycja Zatońska, Gabriela Orłowska); zespół muzyczno-wokalny Patria oraz Bogusław Kwiatkowski (sochaczewski historyk).

Do zobaczenia za rok, bo wydarzenia te od dwóch lat są cyklicznie powtarzane w mieście Sochaczew.

Stanisława Podgórska,
prezes Stowarzyszenia „Atut”
Fot. Stowarzyszenie „Atut”

IMPULS DLA SENIORÓW

IMPULS każdego roku przygotowuje ofertę działań dla seniorów, której celem jest wsparcie aktywności ludzi starszych, rozwijanie ich pasji i zainteresowań.

Stowarzyszenie Przyjaciół Mieszkańców Gminy Teresin **IMPULS** od kilku lat aktywizuje i rozwija pasje teresińskich seniorów. W ramach tegorocznego projektu: „Aktywnie i zdrowo w Gminie Teresin” – seniorzy uczestniczyli w wielu ciekawych wydarzeniach.

Ogród w mieście

W maju seniorzy zwiedzili, liczący prawie 200 lat, Ogród Botaniczny Uniwersytetu Warszawskiego. To szczególne miejsce na mapie stolicy. Dzięki niemu można znaleźć się w świecie dzikiej przyrody, nie opuszczając centrum wielkiego miasta. Poza rzadkimi i niezwykłymi roślinami można tam znaleźć również pamiątki historii naszego kraju – fundament Świątyni Opatrzności, która miała powstać właśnie w tym miejscu dla uczczenia uchwalenia Konstytucji 3 Maja.

Niezmiernie ciekawa była dla seniorów wizyta w Zamku Królewskim i spacer po warszawskiej „Starówce”. Zamek Królewski jest jednym z obiektów-symboli przypominających o świetnej przeszłości Stolicy. Ta wspaniała, zlokalizowana na Starym Mieście rezydencja królów Polski, jest obiektem, który każdy Polak powinien zobaczyć. Seniorzy poznali historię zamku i jego mieszkańców, i zwiedzili przepiękne komnaty. Z zaprzyjaźnionym przewodnikiem warszawskim, Adrianem Sobieszczańskim, spacerowaliśmy po warszawskim Starym Mieście, słuchając barwnych opowieści o historii i postaciach związanych z Warszawą.

Stolica lnu

W ramach zadania: „Aktywny Senior – zajęcia edukacyjno-aktywizacyjne dla osób 60+” – seniorzy poznali Żyrardów, stolicę polskiego lnu i tamtejsze Muzeum Lniarstwa im. Filipa de Girarda, które należy do najciekawszych miejsc pielęgnujących lniarskie tradycje Żyrardowa, obrazujących dzieje przemysłu lniarskiego na ziemiach polskich. Muzeum stanowi wyjątkową atrakcję dla turystów z Polski i Europy. Poza zwiedzaniem hal fabrycznych, uczestnicy wyjazdu wzięli udział w warsztatach odbijania sitodruku na materiale lnianym, a także w spacerze tematycznym po mieście.

Nieść seniorom radość

Każdego roku przygotowujemy ciekawą ofertę działań dla seniorów, której celem jest wsparcie aktywności seniorów, rozwijaniu ich pasji i zainteresowań kulturalnych, aby mogli jak najdłużej pozostać w swoim środowisku, czerpiąc radość z życia i podejmowanych działań.

Tekst i fot. Stowarzyszenie IMPULS

ZAWISZA CZARNY NAD BZURĄ XI SOCHACZEWSKIE SPOTKANIA Z HISTORIĄ

W sobotę, 17 sierpnia 2019 r., Stowarzyszenie „Nasz Zamek” po raz dziewiąty zorganizowało piknik „Zawisza Czarny nad Bzurą – Sochaczewskie Spotkania z Historią”.

Po kilku latach przerwy impreza powróciła na zamkowy Przygródek – tym razem od północnej strony naszej warowni, czyli w rejon, nad którym górują relikty baszty Siemowita III. Zmiana lokalizacji wydarzenia nie wpłynęła na frekwencję, która – podobnie jak w latach ubiegłych – była bardzo zadowalająca.

Historyczne miejsca

Za swoisty dodatkowy generator tak licznej obecności uznać można dobrą pogodę i brak opadów deszczu, które to stały się już specyficzną tradycją kolejnych edycji pikniku. Co ciekawe, na dziewięć edycji „Zawiszy” zaledwie trzykrotnie nie notowaliśmy przynajmniej mżawki.

Nowe miejsce, czyli Park Miejski przy ul. Podzamcze, stworzyło nowe możliwości zaaranżowania przestrzeni. Amfiteatralne względem placu turniejowego położenie schodów terenowych pozwoliło naszym gościom wygodnie obserwować znaczną część imprezy.

Jak co roku, poprzez tworzenie wartościowych atrakcji wokół sochaczewskiego zamku, staraliśmy się popularyzować historię Sochaczewa, a jednocześnie wzbogacać ofertę Szlaku Książąt Mazowieckich. Dzięki imprezie od 2011 r. udaje się kultywować wydarzenie z 15 lipca 1414 r., kiedy to w Sochaczewie Zawisza Czarny z Garbowa wypowiedział w imieniu króla Polski wojnę Zakonowi Krzyżackiemu. Konflikt ten z czasem zyskał miano Wojny Głodowej.

Średniowieczny Sochaczew

Ponownie największe zainteresowanie publiki wzbudziły wprowadzone nowości. W tym roku kolejnej rozbudowie uległa część fabularna pikniku. Dzięki temu pod basztą Siemowita jeszcze łatwiej można było przenieść się do średniowiecznego Sochaczewa, a tym samym wejść w dworskie intrygi, podziwiać rycerskie walki czy rzemiosła dawne. Było to możliwe m.in. dzięki współpracy z Danielem Suknie-

wiczem – koordynatorem Szlaku Książąt Mazowieckich. W ramach tych działań za piętnaście piąta z sochaczewskiego zamku na Przygródek uroczyste zstąpił wraz z dworem i drużyną, władający w 1414 r. ziemią sochaczewską, książę mazowiecki Siemowit IV i jego małżonka Aleksandra. Książęca para, wraz z mazowieckim rycerstwem i dworem, powitała pod zamkiem Zawiszę Czarnego, przybyłego na czele oddziału rycerzy królewskich. Wydarzenie rozpoczęło turniej rycerski, zorganizowany na cześć czcigodnego Zawiszy. O laur zwycięzcy walczyli w nim mazowieccy zbrojni razem z królewskimi. Ważną kłamrą dla

turniejowych potyczek były przygotowane przez zespół Ver Vetustatis pokazy tańców dawnych, które prezentowały zebranym ważny aspekt kultury średniowiecza.

Rycerski szlak

Wyjątkową formę w tym roku przybrała mobilna gra dla najmłodszych „Szlak Rycerski – śladami młodego Zawiszy”. Dwa razy więcej konkurencji, malowniczo rozlokowanych na obszarze całego Parku Podzamcze, przyciągnęło rekordową liczbę uczestników. Młodzi miłośnicy historii, po pokonaniu wszystkich rycerskich spraw-

ności, otrzymywali dyplom oraz nagrodę książkową. Podczas przerwy od walk turniejowych można było wziąć udział w grach i zabawach plebejskich, czyli Nartach Bolka oraz Próbie Saracena. W tym roku zwycięzcy otrzymali unikalne nagrody: kubek, przypinkę i materiałową torbę z logiem imprezy oraz kartonowy model zamku do sklejania. Przy placu turniejowym swe umiejętności prezentowali również historyczni rzemieślnicy: garncarka, kowal, cieśla, tkaczka, a także skryba rekonstruujący średniowieczne skryptorium i prowadzący warsztaty kaligrafii.

Atrakcje dodatkowe

Dla zgłodniałych przygotowane zostało stoisko gastronomiczne, na którym za darmo zjeść można było pajdę chleba ze smalcem i ogórkiem, napić się soku z „Tęczowego Ogrodu” oraz spróbować pysznego ciasta. Obok znajdował się namiot organizatora, gdzie była możliwość wybicia sobie pamiątkowej monety, a także nabycia materiałów promocyjnych, związanych z historią Sochaczewa i działalnością naszych

partnerów, czyli Muzeum Kolei Wąskotorowej w Sochaczewie oraz Domu Urodzenia Fryderyka Chopina i Parku w Żelazowej Woli. Jak co roku przejażdżki konne zorganizowała Stajnia Daisy.

Wojna z Zakonem

Po zakończeniu turnieju, o godz. 20. zebrani przemieścili się barwnym korowodem, przy dźwiękach zespołu L'ombelico del Mondo, na Plac Kościuszki, gdzie – podobnie jak 605 lat temu – Zawisza Czarny wypowiedział wojnę Zakonowi Krzyżackiemu. Następnie, po powrocie na plac turniejowy, odbyła się grupowa rycerska potyczka w blasku pochodni. Na finał imprezy już tradycyjnie odbyło się ognisko z kiełbaskami, podczas którego barwne dzieje ziemi sochaczewskiej przybliżyły „Opowieści zamkowe”.

W ten sposób zakończyła się dziesiąta edycja „Zawiszy”. Jak zawsze, nagrodą za podjęty wysiłek okazała się Państwa obecność, za którą jeszcze raz dziękujemy! Ponownie liczymy na kontynuację imprezy w przyszłym roku, tym bardziej że będzie to

jej dziesiąta, jubileuszowa edycja. Miejmy zatem nadzieję, że z Zawiszą Czarnym uda nam się w Sochaczewie jeszcze spotkać.

Łukasz Popowski,
prezes Stowarzyszenia „Nasz Zamek”

Fot. Małgorzata Kazur

Przedsięwzięcie współfinansowane ze środków Samorządu Województwa Mazowieckiego.

Partnerzy:

- Urząd Marszałkowski Województwa Mazowieckiego
- Muzeum Kolei Wąskotorowej w Sochaczewie oraz Stacja Muzeum w Warszawie
- Dom Urodzenia Fryderyka Chopina i Park w Żelazowej Woli oraz Narodowy Instytut Fryderyka Chopina w Warszawie
- Szlak Książąt Mazowieckich
- Poczet Rodowy Ścibora z Koła
- Ver Vetustatis – Zespół Tańca Dawnego
- L'ombelico del Mondo
- Stajnia Daisy – Klub Jeździecki
- Pracownia Sztuk Wszelakich „Pod Złotym Jamnikiem”
- Hufiec ZHP Sochaczew
- Klub Wolontariusza MOPS
- Stodoła nad Bzurą
- Stowarzyszenie „Konfraternia Św. Rocha”

Sponsorzy:

- P.P.H.U. Żywe Płoty
- Tęczowy Ogród
- Piekarnia 1919 s.c. Kaczmarek

Patronat medialny:

- e-Sochaczew.pl
- Radio Sochaczew
- Echo Powiatu
- Ziemia Sochaczewska

POWRÓT DO TRADYCJI

„Sobótki nad Bzurą” to cykliczne wydarzenie organizowane w Plecewicach przez Stowarzyszenie „Nad Bzurą” wspólnie z Moto Przystani.

Trudno powiedzieć, co jest tu ważniejsze. Próba powrotu czy też wskrzeszenia słowiańskich – bardzo bliskich nam – w pewnych regionach lub domach wciąż żywych tradycji. Chęć dotknięcia własnych korzeni. Dostrzeżenie znaczenia ciągłości kulturowej. Oprawiona w tę kulturowość, ba, kulturę, potrzeba poczucia bliskości z odżywającą i umierającą wciąż naturą, wiecznym cyklem przemijania, który pojedynczemu człowiekowi dany nie jest, ale ludzkości już tak (no chyba że nastąpi kres). A może po prostu – dobry, malowniczy, głębszy pretekst do poczucia wspólnoty, by nie użyć słowa integracji, tu nad brzegami naszej pięknej Bzury, której urody tego wieczoru, jak i każdego innego, nie sposób nie dostrzec. I choć prymu którejkolwiek z tych idei pewnie nie zdołamy przyznać, na pewno możemy powiedzieć jedno: wszystko to przeplata się w wydarzeniu o nazwie „Sobótki nad Bzurą”, które od kilku lat organizuje w Plecewicach Stowarzyszenie „Nad Bzurą” (nomen omen) wspólnie z Moto Przystanią.

Wspólne szukanie ziół, które w noc świętojańską mają niezwykłą moc, poznanie tej mocy, trzy ogniska i kaganki z jadłem nawiązującym lub próbującym nawiązać do słowiańskich tradycji, prostota, natura, plecenie wianków, rzucanie tych wianków na wodę, na rzekę, na Bzurę, nawet bez wróżb patrzenie jak płyną, zawody na rzut podkową, taniec przy muzyce ludowej granej na żywo, proste, dawne utwory, polki, dechy. Rozmowy i luz. To wszystko miało miejsce nad Bzurą w Plecewicach, gdzie mieści się Moto Przystań współorganizująca od kilku lat wspólnie ze Stowarzyszeniem „Nad Bzurą” – Sobótki nad Bzurą. Wielu mieszkańców, dzieci, rodziny, umownie lekkie białe stroje, kwiaty. Wszystko po to, co we wstępie.

(MF) Tekst ukazał się 22 czerwca 2019 r.
na portalu tusochaczew.pl

Fot. Stowarzyszenie „Nad Bzurą”

REKORDOWY SPŁYW

Ogólnopolski Spływ Kajakowy Bzura 2019 (17-18 sierpnia) był zdecydowanie największym spływem w naszej historii. Uczestniczyło w nim ponad stu kajakarzy z całej Polski (przez czym Śląsk i woj. łódzkie były najliczniej reprezentowane), a nawet spoza granic naszego kraju – na spływ przyjechała również kajakarka z Ukrainy.

Dopisała pogoda. Te dni były słoneczne i ciepłe, co sprzyjało rekreacji i wspólnemu spędzaniu czasu. Miłośnicy rzek przepłynęli dystans (podzielony na dwa etapy) od Kozłowa Szlacheckiego do Witkowic. Na odcinku od mostu w Chodakowie do Moto Przystani (3,7 km) miał miejsce wyścig w pięciu kategoriach. Najlepszy zanotowany czas 20:03 min. jest zbliżony do dotychczasowego rekordu i z racji niskiej wody wydaje się ogromnym wyczynem. Podczas uroczystego zakończenia zwycięzcy otrzymali cenne nagrody, a drużyny pamiątkowe puchary. Z pewnością ogromną atrakcją był kajak, który rozlosowano wśród wszystkich uczestników spływu. Podczas dwudniowej imprezy nie zabrakło też turnieju siatkówki plażowej, muzyki na żywo oraz niezwykle interesującej opowieści o podróży kajakami po

Morzu Jońskim w wykonaniu Tadeusza Kuligowskiego.

Uważamy również, że organizacyjnie spływ był bez zarzutu. Jednak wciąż nas boli to, że brakuje uczestników z Sochaczewa i okolic. Czyżby rzeka była nam tak obojętna? A może po prostu przysłowie „cudze chwalicie, swego nie znacie” wciąż niesie za sobą bardzo dużo prawdy...

Spływ nie mógłby się odbyć bez wydatnej pomocy Moto Przystani i całej ekipy z właścicielami Anną i Michałem Ścigockimi na czele. Z radością też piszemy o pomocy komandora spływu Jana Ścigockiego, sędziów Jana Bieleckiego, Władysława Grabowskiego i Tomasza Grabowskiego oraz ratownika Kazimierza Kosterkiewicza. A na koniec gorące podziękowania dla ekipy Stowarzyszenia „Nad Bzurą”, która włożyła w czas przygotowań i podczas tych

ciężkich dni mnóstwo pracy i serca, by IV OSK Bzura 2019 był udany i najlepszy. Bo taki też był.

Nie zawiedli też sponsorzy. Dziękujemy Honorowemu Patronowi Marszałkowi Województwa Mazowieckiego Adamowi Struzikowi, Patronowi Branżowemu Stowarzyszeniu Instruktorów i Trenerów Kajakarstwa, wiceprzewodniczącemu Sejmiku Województwa Mazowieckiego Mirosławowi Adamowi Orlińskiemu, samorządowi województwa mazowieckiego, gminom Brochów i Nowa Sucha oraz miastu Sochaczew, a także firmom: Cegielnia Plecewice, Aquarius Kayaks, Dawibus i Zbiornica Skórzec Ekologia. To dzięki Wam impreza miała odpowiednią rangę, organizacja była bez zarzutu, a nagrody cenne.

Tekst i fot. Stowarzyszenie „Nad Bzurą”

WROTA MIŁOŚCI OTWARTE

„Wrota Miłości” – to hasło rekolekcji, które stało się podstawą konferencji, rozważań i spotkań w grupach podczas Maryjnych Rekolekcji dla Rodzin, przeżywanych w Niepokalanowie Lasku od poniedziałku do soboty, w dniach 22-27 lipca 2019 r.

Spotkania dla rodziców prowadzili Artur i Aldona Wiśniewscy z fundacji „TAK dla Rodziny”, tworzący też zespół „Moja Rodzina”. Podczas konferencji zostały dotknięte sprawy wychowawcze oraz sposoby budowania relacji rodzinnych i małżeńskich. Dla dzieci przewidziane były osobne zajęcia oraz VI edycja Rodzinnej Olimpiady „na Maksa” poprowadzonej przez Dawida Bigaję – animatora czasu wolnego. Rodziny w licznych zabawnych konkurencjach rywalizowały o „Puchar Rodziny” w kategoriach: „Sport – zabawa – rekreacja”, „Wiedza – religia – nauka”, „Gry i zgadywanki”.

Piękno polskich rodzin

Jedna z uczestniczek tak skomentowała pierwszy pełny dzień rekolekcji: „Wrota Miłości – to myśl przewodnia, konferencje i warsztaty dla kobiet i mężczyzn. Bogaty dzień w modlitwę i refleksję na temat małżeństwa jako daru miłości. Piękne rodziny i dzieci dzielnie towarzyszące rodzicom w modlitwie. Dziś uświadomiliśmy sobie, że małżeństwo jest pomysłem Pana Boga, który został nam dany. W dzisiejszym świecie trzeba zatrzymywać się nad tą prawdą. Aby małżeństwo i rodzina były silne, trzeba zanurzenia w Chrystusa i Jego miłość. Pan

Bóg powołał nas do miłości, a obraz miłości najpiękniej można realizować w kochającej rodzinie i w małżeństwie”.

Filary rodzinnego życia

W konferencjach podkreślono umiejętność towarzyszenia sobie, „rezygnacji z siebie na rzecz drugiego. Przysięgienia małżeńskie sprawiają, że musimy rezygnować z własnego ja, aby dodać skrzydeł mojemu mężu czy żonie” – mówiła Aldona. Dużo uwagi poświęcono wierności i potrzebie poznawania siebie nawzajem. „W małżeństwie są cztery filary życia, do których zaliczamy: miłość, wolność, prawdę i granice. Te filary wzajemnie się przenikają, a z nich wynikają inne, jak choćby modlitwa, która jest tarczą wierności, zaś wierność opiera się na miłości. Jesteśmy ludźmi ułomnymi, dlatego nieustannie musimy opierać się na Bogu”. Artur dodał, że „ważne jest, byśmy w małżeństwie dobrze się poznali. To zniszczenie własnego wizerunku, czasami opartego na nieprawdzie, jest trudne, ale wzajemne poznanie się w prawdzie przez dialog buduje nasze więzi i relacje. Z tego fundamentu, który zbudujemy, czerpać będą nasze dzieci, gdyż one patrzą na nasz wzór, na nasze relacje. Według naszego małżeństwa będą budować własne mał-

żeństwa. Współmałżonek powinien być naszym najlepszym przyjacielem, nie powinien być konkurentem, ale partnerem. Najpierw w rodzinie jest małżeństwo, a potem są dzieci, to podstawa na której powinno się budować rodzinne więzi”.

Przygotowanie do rodziny

Dużo miejsca poświęcono tematyce miłości oraz trzem etapom przygotowania do sakramentu małżeństwa. Należą do nich przygotowanie dalsze, czyli schematy małżeństwa, które znamy, a jakie przenosimy na nasze życie. Przygotowanie bliższe, czyli budowanie swojej wizji małżeństwa zgodnie z nauką, którą otrzymujemy. Przygotowanie bezpośrednie, czyli katechezy przedmałżeńskie. Najważniejsze jest to, co otrzymaliśmy od naszego środowiska, poprzez nasze wychowanie, ale nawet jeśli obraz małżeństw nie był najlepszy, to Pan Bóg wchodzi w sakrament małżeństwa i działa, wystarczy, że się otworzymy na łaskę Bożą. „To, co dzieje się w naszym rodzinnym domu i to, jak wychowujemy dzieci dla świata, zależy od nas jako małżonków i rodziców. Oczywiście wolno nam popełniać błędy, ale dzieci muszą widzieć rodziców w swoich rolach, muszą widzieć, że rodzice potrafią rozmawiać, rozwiązywać pro-

blemy, nawet przepraszać” – podkreślała Aldona. „Nie da zbudować się relacji bez czasu” – zauważył Artur.

Rodzina a Bóg

Porównując rodzinę do domu zbudowanego na skale i do winnicy o. Piotr M. Lenart – franciszkanin z Niepokalanowa, zaprosił rodziny do trwania w Chrystusie oraz do umacniania więzi między sobą dzięki sakramentowi małżeństwa. „Musimy pamiętać, że w sakramentalnym małżeństwie działa Chrystus, On umacnia nasz nowy dom przez miłość. Sakrament małżeństwa uświęca”.

W homiliach o. Piotr zachęcał do korzystania w rodzinie z wody święconej oraz do błogosławienia członków rodziny. Mówił też o potrzebie przebaczenia oraz o tym, by z każdej nawet paradoksalnie złej sytuacji wyprowadzać dobro i budować na nowo wzajemne relacje. „Gdy przypalimy garnek i zmarnujemy obiad, możemy za-

reagować złością, ale możemy też pobłogosławić tę sytuację, uwielbić Boga w tej sytuacji i poprosić, by rodzina się umocniła – mówił franciszkanin. – W budowaniu wzajemnych więzi rodzinnych powinniśmy prosić Jezusa o to, by nam pomagał, by błogosławił i by umacniał nas w swojej miłości”. Również o. Piotr nawiązał do największego przykazania – miłości Boga i miłości bliźniego. „Jesteśmy wezwani, by z Chrystusem i jak On kochać swoją żonę czy męża, a dzieje się to, gdy wymawiamy słowa przysięgi małżeńskiej” – mówił. „Królestwo Boże jest miłością” – kontynuował o. Lenart, zachęcając zebranych do zachowywania i wypełniania przykazań.

W homiliach o. Piotr wyjaśniał także czym jest Rycerstwo Niepokalanej oraz jak żyć oddaniem się Matce Bożej na co dzień. „Każde doświadczenie powinno prowadzić nas do miłości Bożej oraz do dziękczynienia i radości za to, co otrzymujemy każdego dnia”. Zachęcał też do czerpania z doświadczenia dziadków.

Owoce

W piątek podczas Eucharystii dzieci otrzymały Cudowne Medaliki oraz zostały pasowane na giermków Matki Bożej, zaś w sobotni rano rodziny odnowiły swoje oddanie się Niepokalanej, a ponad 17 osób wstąpiło w szeregi Rycerstwa Niepokalanej.

Podczas świadectw wiele rodzin zwróciło uwagę na rodzinną atmosferę, która panowała podczas rekolekcji, oraz na świadectwo życia innych rodzin.

Temat Maryjnych Rekolekcji dla Rodzin, zorganizowanych w lipcu 2019 r. przez Fundację Niepokalanej w Niepokalanowie Łasku, przypomniał uczestnikom o podstawowej wartości – o miłości, o którą powinien się troszczyć każdy członek rodziny i zabiegać o nią, by budować szczęście, jedność i siłę swojej rodziny, odpornej i przygotowanej na przewyciężenie różnych niebezpieczeństw współczesności.

Tekst i fot. Fundacja Niepokalanej

MAZOWIECKIE MI W WILANOWIE

Pierwszy Dzień Mazowieckiej Wspólnoty Rycerstwa Niepokalanej już za nami. Odbył się on w Świątyni Opatrzności Bożej w Warszawie-Wilanowie 16 listopada 2019 r. Patronat honorowy objął kard. Kazimierz Nycz – metropolita warszawski.

Hasłem dnia były słowa Prymasa Tysiąclecia kard. Stefana Wyszyńskiego „Oddychać Maryją”. Celem spotkania było zintegrowanie rycerzy Niepokalanej, którzy działają na terenie Mazowsza.

Do stolicy zjechało ponad 450 osób, by pochylić się nad postacią s. Bożego kard. Stefana Wyszyńskiego. Była to też sposobność do promocji historii Polski w relacji z Kościołem katolickim w okresie PRL-u.

W pierwszej części spotkania uczestnicy konferencji wysłuchali dwóch konferencji wprowadzających w tematykę dnia. Z historycznego punktu widzenia pierwsze koło MI na Mazowszu powstało 92 lata temu. Jednak ta konferencja pobudziła wielu „uśpionych” rycerzy. Po południu dyskusję panelową poprowadził redaktor TV Polsat Bogdan Rymanowski. Do udziału w tej części spotkania zostali zaproszeni dwaj świadkowie życia kardynała: Anna Rastawicka z Instytutu Prymasa Wyszyńskiego, kapucyn o. Gabriel Bartoszewski – wicepostulator procesu beatyfikacyjnego, oraz

o. Stanisław Piętka – prezes narodowy MI. Na zakończenie uczestnicy spotkania mogli obejrzeć film o życiu kardynała *Prymas. Trzy lata z tysiąca* w reż. T. Kotlarczyka, który specjalnie na tę okazję wypożyczyła Telewizja Polska.

Fundacja Niepokalanej, która była jednym z organizatorów Konferencji, pośredniczyła w pozyskaniu od sponsorów koniecznych funduszy na organizację wydarzenia (catering, licencja filmu, materiały promocyjne, mailing) oraz na planowane wydanie pokonferencyjnych publikacji. Fundusze pozyskano od następujących podmiotów:

- Fundacja „ORLEN – DAR SERCA”
- Polska Spółka Gazowa Sp. z o.o.,
- Fundacja „Europejski Fundusz Rozwoju Wsi Polskiej – Counterpart Fund”
- Fundacja Grupy PKP
- Urząd Dzielnicy Wilanów m. st. Warszawy.

**Fundacja Niepokalanej
Fot. MI Wilanów**

W obiektywie Aktywu

Projekty programu Działaj Lokalnie 2019

Stowarzyszenie Koło Gospodyń Wiejskich w Antoniewie, projekt *Przez żółtek do serca – kulinarne szaleństwo*

Fundacja Ochrony Zabytków Mazowsza, projekt *Przestrzeń twórcza w pałacu w Gawłowie dla międzypokoleniowych warsztatów artystycznych*

Stowarzyszenie na rzecz pieczy zastępczej STACJA DOM, projekt *Bądź nadzieją na miłość*

Sochaczewskie Wodne Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe, projekt *Świadomy JA, bezpieczne otoczenie!*